

Коли ви стоїте на моєму шляху...

Олександр Блок

Коли ви стоїте на моєму шляху,
Сповнена життя і осяяна красою,
Але така засмучена,
Говорите лиш про сумне,
Думаєте про смерть,
Нікого не любите
І зневажаєте свою красу –
Чи зможу я образити вас?

О, ні! Бо я не гвалтівник,
Не обманщик і не чванько,
Хоч багато знаю,
З дитинства багато думаю
І занадто зайнятий собою.
Адже я – писака,
Людина, що всьому дає ім'я,
Віднімаючи аромат у живої квітки.

Скільки не говоріть про сумне,
Скільки не міркуйте про кінець чи початок,
Все ж я смію думати,
Що вам лише п'ятнадцять років.
І тому я хотів би,
Щоб ви закохались в простого чоловіка,
Який любить землю і небо
Більше, ніж римовані чи неримовані
Слова про землю і про небо.

Далебі, я буду радий за вас,
Тому що лише закоханий
Має право на звання людини.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович